

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 14 grudnia 2018 r. – ratiopharm GmbH / Novartis Consumer Health GmbH**

(Sprawa C-786/18)

(2019/C 112/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: ratiopharm GmbH

Druga strona postępowania rewizyjnego: Novartis Consumer Health GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 96 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwa farmaceutyczne mogą bezpłatnie dostarczać gotowe produkty lecznicze również farmaceutom wtedy, gdy na ich opakowaniu znajduje się napis „do celów demonstracyjnych”, służą one do wypróbowania produktu leczniczego przez farmaceutę, nie istnieje ryzyko przekazania takiego produktu leczniczego (w zamkniętym opakowaniu) konsumentom końcowym i spełnione są pozostałe warunki dostarczenia określone w art. 96 ust. 1 lit. a) do d) i f) do g) tej dyrektywy?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy jest zgodny z art. 96 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE przepis krajowy, taki jak § 47 ust. 3 AMG (niemieckiej ustawy o lekach), jeżeli przepis ten interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwa farmaceutyczne nie mogą bezpłatnie dostarczać farmaceutom gotowych produktów leczniczych, gdy na ich opakowaniu znajduje się napis „do celów demonstracyjnych”, służą one do wypróbowania produktu leczniczego przez farmaceutę, nie istnieje ryzyko przekazania takiego produktu leczniczego (w zamkniętym opakowaniu) konsumentom końcowym i spełnione są pozostałe warunki dostarczenia określone w art. 96 ust. 1 lit. a) do d) i f) do g) tej dyrektywy oraz w § 47 ust. 4 AMG?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. 2001, L 311, s. 67 w brzmieniu zmienionym ostatnio przez rozporządzenie (UE) nr 2017/745, Dz.U. 2017, L 117, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria
provinciale di Parma (Włochy) w dniu 14 grudnia 2018 r. – Stanleyparma Sas, Stanleybet Malta Ltd /
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma**

(Sprawa C-788/18)

(2019/C 112/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Parma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanleyparma Sas, Stanleybet Malta Ltd

Strona przeciwna: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56, 57 i 52 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w dziedzinie usług związanych z grami i zakładami wzajemnymi, w tym w szczególności orzecznictwo zawarte w wyrokach Gambelli (sprawa C-243/01), Placanica (sprawa C-338/04), Costa i Cifone (sprawy połączone C-72/10 i C-77/10) i Laezza (sprawa C-375/14), a także w dziedzinie dyskryminacji podatkowej, w szczególności orzecznictwo zawarte w wyrokach Lindman (sprawa C-42/02), Komisja/Hiszpania (sprawa C-153/08) oraz Blanco i Fabretti (sprawy połączone C-344/13 i C-367/13), jak również ustanowione w prawie Unii zasady równego traktowania i niedyskryminacji, także w świetle wyroku Corte Costituzionale z dnia 23 stycznia 2018 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak sporne przepisy włoskie, które przewidują opodatkowanie jednolitym podatkiem od gier losowych i zakładów wzajemnych, określonym w art. 1-3 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 504 z dnia 23 grudnia 1998 r., wraz ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 ust. 66 lit. b) Legge di Stabilità 2011 (ustawy o stabilności 2011), krajowych pośredników w przekazywaniu danych dotyczących gier na rachunek podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w szczególności posiadających cechy spółki Stanleybet Malta Ltd, oraz ewentualnie wspomnianych podmiotów zarządzających zakłady wzajemne solidarnie z ich pośrednikami krajowymi?

- 2) Czy art. 56, 57 i 52 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w dziedzinie usług związanych z grami i zakładami wzajemnymi, w tym w szczególności orzecznictwo zawarte w wyrokach Gambelli (sprawa C-243/01), Placanica (sprawa C-338/04), Costa i Cifone (sprawy połączone C-72/10 i C-77/10) i Laezza (sprawa C-375/14), a także w dziedzinie dyskryminacji podatkowej, w szczególności orzecznictwo zawarte w wyrokach Lindman (sprawa C-42/02), Komisja/Hiszpania (sprawa C-153/08) oraz Blanco i Fabretti (sprawy połączone C-344/13 i 367/13), jak również ustanowione w prawie Unii zasady równego traktowania i niedyskryminacji, także w świetle wyroku Corte Costituzionale z dnia 23 stycznia 2018 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak sporne przepisy włoskie, które przewidują opodatkowanie jednolitym podatkiem od gier losowych i zakładów wzajemnych, określonym w art. 1-3 decreto legislativo nr 504 z dnia 23 grudnia 1998 r., wraz ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 ust. 66 lit. b) Legge di Stabilità 2011 (ustawy o stabilności z 2011 r.), jedynie krajowych pośredników w przekazywaniu danych dotyczących gier na rachunek podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w szczególności posiadających cechy spółki Stanleybet Malta Ltd, a nie także krajowych pośredników w przekazywaniu danych dotyczących gier na rachunek podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, które otrzymały koncesję państwową, prowadzących tę samą działalność?

- 3) Czy art. 52, 56 i nast. Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości w dziedzinie usług związanych z grami i zakładami wzajemnymi oraz zasady równego traktowania i niedyskryminacji, również w świetle wyroku Corte Costituzionale z dnia 23 stycznia 2018 r., stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak włoskie przepisy art. 1 ust. 644 lit. g) ustawy 190/2014, które zobowiązują krajowych pośredników w przekazywaniu danych dotyczących gier na rachunek podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w szczególności posiadających cechy spółki Stanleybet Malta Ltd., oraz ewentualnie wspomniane podmioty zarządzające zakłady wzajemne solidarnie z ich pośrednikami krajowymi, do zapłaty jednolitego podatku od gier i zakładów wzajemnych, określonego w decreto legislativo 504/1998, według zryczałtowanej podstawy opodatkowania stanowiącej równowartość trzykrotności średniej wartości zakładów przyjętych w prowincji, w której znajduje się siedziba lub punkt przyjmowania zakładów, wynikającej z danych zarejestrowanych w krajowym totalizatorze za okres opodatkowania poprzedzający okres odniesienia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 12 grudnia 2018 r. – AQ i in. / Corte dei Conti i in.

(Sprawa C-789/18)

(2019/C 112/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio